

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 11

เรื่อง ความโศกเศร้ากับการสูญเสีย ตอนที่ 2

ผลที่คาดหวังจะได้รับ:	เด็กสามารถแสดงออกพฤติกรรมที่เหมาะสมกับผู้อื่นได้
ตัวชี้วัด:	เรียนรู้ที่จะจัดการเกี่ยวกับตัวเอง
สาระการเรียนรู้:	การบอกอารมณ์: บอกและแยกประเภทของอารมณ์ของคนอื่นได้ทั้งอารมณ์ทางด้านบวกและอารมณ์ทางด้านลบ

กลุ่มอายุ:	9-11 ปี
หัวข้อหลัก:	การพัฒนาทางด้านอารมณ์
บทเรียน:	ความโศกเศร้ากับการสูญเสีย ตอนที่ 2
เวลาที่ใช้ในการสอน:	50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถอธิบายอารมณ์ที่เกิดจากการสูญเสียสิ่งที่มีค่าสำหรับเขาได้
2. เด็กสามารถอธิบายได้ว่าความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับเขานั้นเกี่ยวข้องกับความรู้สึกของพระเยซูที่มีต่อคนที่ไม่ได้รับความรอดจากพระองค์อย่างไร

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. กระดาน
2. ปากกาไวท์บอร์ด
3. เหรียญ 1 เหรียญ
4. รูปจากพระคัมภีร์ตอนเหรียญเงินที่หายไปและตอนลูกแกะหลงหาย (ถ้าสามารถหาได้)

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านและศึกษาบทเรียนทั้งหมดให้จบ
2. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ
3. เตรียมอุปกรณ์การสอน
4. อ่านและทบทวนพระคัมภีร์ เรื่องเงินเหรียญหาย (ลูกา 15: 8-10) และเรื่องแกะหาย (ลูกา 15: 4-7)

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูพูดว่า: ครั้งหนึ่งมีเด็กหญิงคนหนึ่งอาศัยอยู่บนภูเขาและเธอก็มีสุนัขที่รักมากตัวหนึ่ง อยู่มาวันหนึ่งเธอพาสุนัขไปเดินเล่นในป่า เมื่อสุนัขเห็นกระต่ายมันก็เริ่มวิ่งไล่ตามกระต่ายนั้น เด็กคนนั้นจึงเริ่มตะโกนเรียกสุนัขให้กลับมาแต่มันก็ไม่กลับมา เธอจึงเริ่มตามหาสุนัขในป่า อากาศหนาวมากและมีหิมะปกคลุมพื้นอยู่แต่เธอก็ยังคงตามหาและตะโกนเรียกชื่อของสุนัขต่อไป หลังจากที่ดีวงอาทิตย์ตกดินและข้างนอกมืดแล้วเธอก็กลับไปบ้านเพื่อไปเอาเทียนและตามหามัน และเรียกชื่อมันต่อไปเรื่อย ๆ วันต่อมาเธอก็ไปขอความช่วยเหลือจากเพื่อนเพื่อให้พวกเขามาช่วยตามหาสุนัข พวกเขาทั้งหมดก็มาช่วยเด็กหญิงตามหาสุนัข พวกเขาต่างก็ถามผู้คนที่พวกเขาพบว่ามีใครเคยเห็นสุนัขตัวเล็ก ๆ บ้างไหม เด็กผู้หญิงคนนั้นติดป้ายไว้ทั่วในพื้นที่นั้นว่ามีใครเห็นสุนัขตัวโปรดของเธอไหม หลังจากที่ได้ทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแล้วเธอก็ยังไม่พบสุนัข เธอไม่เจอสุนัขตัวนั้นอีกเลย เธอจึงร้องไห้ด้วยความเสียใจกับการสูญเสียของเธอ เพื่อนของเธอทั้งหมดต่างก็มาปลอบเธอซึ่งมันก็ทำให้เธอรู้สึกดีขึ้น เธอพยายามคิดว่ามีคนเจอสุนัขของเธอ พามันกลับไปที่บ้านของเขาและให้มันนอนที่หน้าเตาผิงอุ่น แม้ว่าสิ่งเหล่านี้จะทำให้เธอเสียใจแต่มันก็ทำให้เธอรู้สึกดีขึ้น

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน:

ครูพูดว่า:

1. จากเรื่องที่เล่าไป เด็กหญิงได้สูญเสียสุนัขที่เธอรัก บางครั้งเราเองก็รู้สึกเสียใจเช่นกัน เวลาที่เราสูญเสียบางสิ่งซึ่งมีความหมายที่พิเศษกับเราไป มีใครบ้างในที่นี้ที่เคยสูญเสียสิ่งที่มีค่าสำหรับเธอไป ให้เด็กๆ แบ่งปันประสบการณ์ของการสูญเสีย จากนั้นให้พวกเขาแบ่งปันว่าพวกเขาได้ใช้วิธีไหนในการตามหาสิ่งนั้น และพวกเขาารู้สึกอย่างไรเมื่อพวกเขาพบว่าพวกเขาได้สูญเสียมันไปแล้ว และอะไรที่ช่วยให้เขาารู้สึกดีขึ้น

ครูวาดวงกลมขนาดใหญ่บนกระดาน ให้เด็กๆ หลับตาและคิดถึงสิ่งที่ทำให้พวกเขาเสียใจหากว่าพวกเขาสูญเสียมันไป

2. ให้เด็กๆ จินตนาการว่าตัวเองได้สูญเสียบางอย่างไปซึ่งมันทำให้เกิดความรู้สึกว่างเปล่า และให้เธอเอามือวางไว้ที่บริเวณที่เธอรู้สึกว่าเกิดความรู้สึกว่างเปล่านั้นขึ้น (ถ้าเด็กๆ ไม่รู้ว่าควรทำอะไรให้พวกเขาเอามือวางไว้ที่หัวใจของเขา) ลองคิดซิว่าเธอจะอธิบายความรู้สึกแบบนี้ออกมาเป็นคำพูดว่าอะไร ให้เด็กๆ แบ่งปัน ให้เด็กๆ ออกมาเขียนคำเหล่านั้นบนกระดาน ให้เด็กๆ ร่วมกันเล่นเกมสืบทอดหาเงินเหรียญที่หายไป ให้เด็กคนหนึ่งเป็นคนเอาเงินเหรียญไปซ่อน ขณะที่เด็กคนอื่นๆ หลับตา หลังจากที่ยกเหรียญแล้วให้ตะโกนว่า **ไอ้ไม่ จันทำเงินเหรียญหายไป ช่วยจันหาเหรียญด้วย** ขณะที่เด็กๆ ตามหาเหรียญนั้นให้เด็กคนที่เอาเหรียญไปซ่อนตะโกนว่า **“หนาว อุ่น ร้อน และร้อนมาก”** ตามระยะทางที่พวกเขาเข้าไปใกล้เหรียญ หนาวแปลว่าพวกเขายังอยู่ไกลจากเหรียญมาก อุ่นและร้อนหมายถึงพวกเขาเริ่มเข้าไปใกล้เหรียญ ร้อนมากแปลว่าพวกเขา

เหยียบใส่เหรียญแล้วหรืออยู่ใกล้กับเหรียญมาก ใครก็ตามที่เป็นคนหาเหรียญพบก่อนคนนั้นจะได้เป็นคนซ่อนมันและเริ่มเล่นเกมสืต่ออีกครั้ง

3. ครูจะอ่านพระคัมภีร์เรื่อง เงินเหรียญหายให้เด็กๆ ฟัง (ลูกา 15:8-10) ตั้งใจฟังให้ดี ๆ นะ (ครูเริ่มเล่าเรื่อง)

หมายเหตุ สามารถเล่นเกมนี้ได้วิธีหนึ่งโดยให้เด็กนั่งล้อมวง และเลือกเด็กคนหนึ่งขึ้นมาเป็น “คนไล่จับ” เอาเหรียญให้เด็กคนหนึ่งในวงกลมให้เด็กคนนั้นเอามือกุมเหรียญไว้ไม่ให้คนอื่นเห็นและส่งเหรียญให้เด็กคนถัดไปซึ่งกุมมือไว้เช่นเดียวกัน แต่หลังจากส่งเหรียญไปแล้วให้เด็กคนที่ส่งเหรียญยังคงกุมมือไว้ด้านหน้าเหมือนเดิม ให้ส่งต่อเหรียญไปเรื่อยๆ จนถึงเด็กคนหนึ่งที่จะเก็บเหรียญไว้ให้เด็กคนนั้นแกล้งทำทำส่งเหรียญให้เด็กคนต่อไปแต่ให้แอบจับเหรียญไว้ จากนั้นให้เด็กๆ คนต่อไปทำทำส่งเหรียญต่อไปเรื่อยๆ จนถึงเด็กคนแรกที่เริ่มส่งเหรียญ จากนั้นให้คนไล่จับทายว่าเขาคิดว่าเหรียญอยู่ในมือของใคร หลังจากที่เขาเลือกคนแล้วให้คนๆ นั้นแบมือออกให้ดูว่าเขาจะมีอะไรอยู่ในมือ ถ้าคนที่ถูกเลือกไม่มีเหรียญในมือให้ทายต่อไปเรื่อยๆ ว่าใครที่มีเหรียญในมือ เมื่อพบแล้วให้คนไล่จับไล่เขาไปรอบๆ วงและถ้าใครมาถึงที่นั่งก่อนให้นั่งลงส่วนคนที่มาถึงทีหลังให้เป็นคนไล่จับต่อไปและเริ่มเกมสืต่ออีกครั้ง (เล่นคล้ายเกมสืซ่อนซ่อนผ้า)

การสรุปบทเรียน:

ครูหรือขออาสาสมัครที่จะอ่านพระคัมภีร์ตอนแกะหา (ลูกา 15: 4-7) และเอารูปของเรื่องแกะหา และเรื่องเงินเหรียญหายให้เด็กๆ ดู (ถ้ามี)

ครูพูดว่า: พระเยซูทรงเล่าเรื่องราวให้เราฟังเพื่อช่วยให้เราเข้าใจว่าพระองค์ทรงรู้สึกอย่างไรเวลาที่ลูกของพระองค์หลงหายไป มีคนหลายคนที่ไม่เชื่อในพระเยซู และไม่ต้อนรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูไม่ต้องการให้ใครหลงหายไปเลย พระองค์ต้องการช่วยเหลือทุกคน และต้องการให้พวกเขาอยู่กับพระองค์ตลอดไป พระองค์ทรงเป็นเหมือนคนเลี้ยงแกะที่ออกตามหาแกะที่หลงหายไปและเป็นเหมือนหญิงที่หาเหรียญเงินนั้น พระองค์จะไม่ทรงหยุดจนกว่าพระองค์จะพบคนที่หลงหายไปนั้นเพราะพระองค์ทรงรักพวกเขา เธอคิดว่าพระเยซูทรงรู้สึกอย่างไรเมื่อพระองค์ทรงตามหาคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระองค์ เธอคิดว่าพระเยซูทรงรู้สึกเหมือนกับเธออย่างไรบ้างเวลาที่เธอเสียบางสิ่งที่มีค่าสำหรับเธอไป

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]